

Credință

„Credința în Dumnezeu poate schimba viața?”

E ușor să constatăm astăzi că **indiferența religioasă** este dificultatea cea mai mare de care ne izbim atunci când vrem să vorbim despre Dumnezeu. Pentru mulți, a crede în Dumnezeu este inutil: nu se vede nici o schimbare în viața concretă. Suntem atât de sensibili atunci când lucrurile ne privesc în mod direct (creșterea prețurilor, modificarea legilor, etc.), dar uităm că și aspectul religios este parte din viața noastră. Suntem siguri că religia nu influențează propria viață? Iată motivul acestei pagini!

„Dacă excludem rădăcinile sale religioase și transcendente, omul este pierdut: toate acțiunile sale devin fără sens, absurde, inutile.”

Eugene Ionesco

Într-o lume paralizată de zgomotul motoarelor, aerul este umplut de spoturi... pământul devine o enormă discotecă... alături de zgomot adăugăm lucruri... obiecte de tot felul... publicitatea devine realitate tangibilă...

Ochii au fost sechestrați de atracția supermarketului; acolo descopăr noul crez al consumului... visez că într-o zi voi reuși să am și eu acele obiecte... încet-încet, Dumnezeu devine inutil, superfluu... indiferența îmi spune că trebuie să las lucrurile așa cum sunt... schimbarea vine de la sine! ...iată atracția lumii contemporane... „paradisul” occidentului...

De la Dumnezeu așteptăm probe...
probele existenței sale;
El însă se încapățânează:
ne oferă mereu probele iubirii sale!

Gilbert Cesbron

**...credința dă vieții un sens;
persoane senine care nu-și pierd niciodată bucuria, optimismul de fond...**

„Tu m-ai creat Doamne în sânul mamei mele. Te laud, pentru că ai făcut din mine un lucru minunat. Operele tale sunt minunate, tu mă cunoști în întregime.” (din psalmul 139). Gândindu-ne că Dumnezeu a dat naștere originii noastre, implică un plan de iubire. Fără el, e greu să găsești un sens, pentru că totul s-ar termina cu moartea corpului. Cine crede în Dumnezeu este autorizat să râdă mereu! Oricum ar merge lucrurile, ar fi un

succes: finalitatea e clară! Dumnezeu scrie drept pe rândurile noastre strâmbe. Acceptându-l pe Dumnezeu, chiar și căzăturile provocate de viață sunt un dar. Sf.

...la ce servește să crezi
în Dumnezeu?
O propunere pentru a depăși
indiferența religioasă.

Augustin spune: „*Dumnezeu este fericirea care dă fericire!*”, de aceea, religia nu trebuie niciodată înțeleasă ca depresiune, tristețe... Secretul fericirii este călăuza aleasă: Dumnezeu!

Un scriitor italian, Luigi Santucci, povestește: „Frica bătu la ușă. Credința deschise. Nu era nimeni! ... Dumnezeu îmi este tată. Aceste simple cuvinte sunt de fapt proclamarea celei mai importante profeții ce-l privesc pe om și răspunsul la toate întrebările provocate de misterul vieții. Da, dacă Dumnezeu este tatăl meu, pot să stau liniștit și să trăiesc în pace: m-am asigurat pentru toată viața, pentru moarte, pentru eternitate. Și ce altă asigurare mai bună aș găsi?”

Clive Staples Lewis, un scriitor englez, spune: „*Negam existența lui Dumnezeu și eram supărat cu el pentru că nu exista!*”, iar Dostoevsky: „*a trăi fără Dumnezeu este un chin*”.

Toate întrebările provocare de necazurile pe care le avem, fără existența lui Dumnezeu rămân fără răspuns! Cine crede în Dumnezeu, nu are nici un motiv să fie trist, dimpotrivă!

**...gândindu-mă la viață ca o răspundere de a crește mereu;
persoane care se străduiesc să crească tot mai mult...**

Credința în Dumnezeu ne oferă în mod constant un stimul: de a crește... de a crește în iubire. Iubirea înseamnă perfecțiune în toate aspectele. Avem un exemplu minunat: Dumnezeu; este drept, senin, purtător de pace, de iubire... Cine întâlnește o persoană dreaptă, onestă, senină, care știe să facă pace și să iubească, găsește un om reușit: unul care a crescut!

Dumnezeu nu este o opțiune, nu este un drog al celor slabi, nu este un dictator care pedepsește; este **un tată care iubește!**

„Tot spunând stânga, dreapta, omul a uitat că mai există și un sus, un joc... și nu există altă cale de ieșire din această lume pentru a merge cât mai sus.”

Aleksander Solzenicyn

Sunt multe persoane care au înțeles acest lucru... Madre Tereza de Calcuta, Edith Stein, Maximilian Kolbe... părinții noștri, bunicii... Sunt multe persoane, care fără să iasă în evidență, demonstrează și astăzi că religia și credința au încă multe de spus... singurul mod de a descoperi frumusețea acestei lumi. *”Dacă am privi mereu cerul, ne-am trezi la un moment dat cu aripi!” - Gustave Flaubert.*

**...să privesc fiecare om ca un absolut ce impune respect;
persoane care au un sacru respect pentru fiecare om!**

„L-am văzut pe Dumnezeu căutând o pâine printre gunoaie cerșind. L-am văzut pe

...la ce servește să crezi
în Dumnezeu?
O propunere pentru a depăși
indiferența religioasă.

*Dumnezeu întins pe niște cartoane!” Roberto Mensa. Dacă ne-am gândi doar la complexitatea corpului nostru, ar fi de ajuns pentru a ne minuna de fiecare dată când vedem un om. Ca să nu mai spunem de capacitatea omului de a se minuna, de a zbura cu fantezia, de a iubi. Iată: credința în Dumnezeu dă naștere auto-stimei. Câte acorduri într-o chitară, câte stele pe firmamentul cerului, câte posibilități în inima omului! Fiecare om e prețios, iar noi nu avem dreptul de a-l distruge. Spunea un poet: *chiar dacă ar fi să mă trezesc în fața unui călău, n-aș reuși să-l privesc ca un călău. Rămâne un mare mister răutatea lui în fața ochilor mei, dar nu-l voi urî... pentru că în el palpită și trăiește Eternul.**

Dacă privesc cerul, luna și stelele pe care tu le-ai fixat pe cer, ce este omul de care tu îți amintești și fiul omului de care tu te îngrijești? Și totuși, l-ai făcut cu puțin mai mic decât îngerii, cu glorie și onoare l-ai încununat! (Psalmul 8).

**...să-i consider pe toți frați;
persoane care se comportă ca frații!**

„Pentru a-i uni pe oameni nu este nevoie de a construi poduri: e nevoie de a înălța scări. Cine nu s-a mai suit niciodată până la Dumnezeu, nu a întâlnit niciodată cu adevărat propriul frate!” Gustave Thibon.

Credința în Dumnezeu ne invită să ieșim din noi înșine: să nu fim egoiști ci altruști. Nu ajunge să spunem că ne-am rugat; credința are nevoie de fapte concrete. Un călugăr care petrecea mult timp în rugăciune spunea: *dacă în timpul dedicat rugăciunii un frate de-al tău are nevoie urgentă de ajutorul tău, ajută-l. Dumnezeu pe care l-ai lăsat în biserică, îl vei descoperi în fratele pe care l-ai ajutat.*

Într-un spital, un bolnav se adresează unei surori care se ocupa de bolnavi:

- *Eu n-aș face treaba asta mici pentru un milion pe zi!*
- *Iar eu nici pentru un milion pe oră! răspunse sora.*
- *Și atunci pentru ce o faci?*
- *Pentru el, spuse sora arătând cu degetul spre cer...*

**...consideră natura ca o creație de protejat, de administrat și de admirat;
persoane care iubesc creația: o protejează, o contemplă și o lucrează!**

„De fiecare dată când admir câmpiile, caut mereu să văd semnătura Autorului!” Saul Steinberg. Să nu uităm că această planetă nu este creația noastră. Suntem doar

administratori, însă deseori demonstrăm slăbiciunea noastră: campinguri pline de ambalaje abandonate după o duminică la iarbă verde, experiențe nucleare de tot felul, defrișări inutile...

...la ce servește să crezi
în Dumnezeu?
O propunere pentru a depăși
indiferența religioasă.

Pășește cu atenție pe pietre, din respect pentru Acela care e numit Piatră. când cineva taie un copac, nu-l lăsa să-l smulgă din rădăcini pentru că astfel va înmuguri din nou. Grădinarului spune-i să lase hotarele necultivate pentru ca la timpul potrivit să poată admira verdele ierburilor și splendoarea florilor de câmp care cântă frumusețea Creatorului. Ba mai mult: în mijlocul grădinii să facă o alee plină de flori, pentru a aminti celui care trece pe acolo cât de suavă este eternitatea. Iar viermii de pe stradă du-i în iarbă, pentru ca într-o zi să poată face aripi împodobind cerul cu mii de culori, iar albinelor îngrijește-le stupul... nu e nimic mai dulce decât mierea lor!

Tommaso da Celano

„Cu sau fără Dumnezeu?”

Dacă Dumnezeu e tatăl meu, stau liniștit... pentru el sunt important și în el găsesc propria demnitate. Nu mai există „de ce?” dar „Tu știi!”... Dacă Dumnezeu îmi este tată, nu devin dintr-o dată necredincios din cauza greutăților care nu au confrunt cu mângâierile sale dulci...durerea se transformă în iubire!

Fără Dumnezeu este precum un copil care și-a pierdut părinții în mijlocul unei piețe și care aleargă plin de frică în mijlocul mulțimii. Nu știe încotro să meargă. Toate lucrurile din jur pentru el nu contează... îi sunt indiferente, nimic nu mai are importanță. Mai devreme sau mai târziu îl vei vedea plângând pe marginea bordurii... singurătatea îl apasă și nu poate face nimic!

Fără Dumnezeu, nimic nu are sens!